

er for højt regnet. I Aar vil Forskellen mellem Budget og Resultat, som det vil vise sig paa Statsregnskabet, blive omtrent 10 Mill. Kr. Man er altsaa gaaet ud fra en Toldindtægt paa 52 Mill. Kr., og vi ville faa en Toldindtægt, efter al Rimelighed kan jeg rolig sige, paa omtrent 42 Mill. Kr. Men paa det Finanslovsforslag, som er forelagt af den ærede Ordfører og genoptaget af Regeringen, er der anslaaet en Toldindtægt af 49 Mill. Kr., og der er Grund til at tro, at Tolden vil gaa noget op i Finansaaret 1910—11, altsaa komme noget højere op end 42 Mill. Kr. Forskellen vilde altsaa højst blive 7 Mill. Kr., nemlig Forskellen mellem 42 og 49, men Sandsynligheden er for, at Tolden, som sagt, gaar højere op for næste Finansaar. Endvidere bliver der Nedgang i Indtægterne, idet der er beregnet at skulle indkomme $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for Salg af en Grund ved Vester Fælledvej. Dernæst er der det at bemærke, at for at faa Indtægterne ind, skal man sælge de Husmandsobligationer, der i Øjeblikket ligge i Kassen. Det er ikke afgjort, at det kan finde Sted, thi hvis Hypotekbanken ikke optager et Laan, vilde de ikke kunne sælges. Nu antager jeg, at den ærede Ordfører, skønt han beskyl-der Regeringen for at være Specialist i Laan, vil mene, at det kunde være heldigt, at Hypotekbanken optog et Laan i næste Finansaar, men kun hvis dette sker, vil denne Indtægt kunne komme frem, som den ærede Ordfører selv har beregnet paa det Finanslovsforslag, som oprindeligt er hans. Altsaa, Indtægterne falde noget problematisk. Det er sikkert, at de ikke vilde komme til at udgøre 95 Mill. Kr., som er opgjort paa Forslaget. Hvis det indtræffer, som jeg sagde med Hensyn til Husmandsobligationerne og Grunden paa Vester Fælledvej og med Hensyn til Toldens Nedgang, vil man naa ned til 86 à 87 Mill. Kr. Det er altsaa den ordinære Indtægt, vi kunne regne med for næste Aars Finanslov. Jeg tror saaledes, at den ærede Ordførers og min Beregning ikke afvige synderligt, kun at jeg gør den noget anderledes op.

Jeg har Lyst til at sige om dette, at denne Indtægt er ikke meget mere end tre Gange saa stor som Militærudgifterne blive her i Landet efter det Forslag, som vi altsaa have været nødt til at fremsætte, fordi bestaaende Love have forlangt det. De militære Udgifter ere for Krigsministeriet ordinært 14,8 Mill. Kr., for Søværnet 7,4 Mill. Kr., overordentlige Udgifter for Krigsministeriet 4 Mill. Kr. og for Sø-

værnet 1,2 Mill. Kr. paa næste Finanslov, det bliver tilsammen 27,4 Mill. Kr. Indtægten er 85—86 Mill. Kr. Det er dette, som den ærede Ordførers Politik, hans Venners Politik, Delegationens Politik, den Politik, der er ført i de sidste Aar her, har medført, at vi nu ere komne dertil, at $\frac{1}{3}$ af vore Indtægter skal gaa til Militærudgifter. Jeg forsikrer de Herrer om, at hvis denne Politik fortsættes, bliver det umuligt at komme til et nogenlunde rimeligt Finansstyre her i Landet. Det er paa dette Punkt, Vægten ligger. Det kan ikke nytte, at de Herrer nu regne noget ud om, hvorledes det stiller sig med de ekstraordinære Udgifter, som Forsvarslovene have medført paa næste og indeværende Finanslov — det skal jeg senere komme tilbage til —, det afgørende er, hvorledes vi i det hele ere stillede her i Landet, om vi have Raad til at give $27\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Militærudgifter eller ej. Jeg siger altsaa: Nej, vi have ikke Raad dertil. Hvis den ærede Ordfører kunde tænke sig — han er jo ikke bange for at fortabe sig i imaginære Forestillinger —, at denne Regering kunde forblive og vilde forblive i Fremtiden, hvis han kunde tænke sig, at der blev regeret med de Forsvarslove, som de Radikale ønske at faa fremmede, vilde vi staa ganske anderledes her i Landet, da vilde det ikke koste $27\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det Deficit, vi nu have, vilde forsvinde for største Delen, hvis vi virkelig havde den Militærorganisation, som det radikale Parti og den radikale Regering ønske.

Naturligvis skal jeg her ikke komme ind paa en Diskussion om selve Militærlovene, det ligger ikke for, men medens Ordføreren paa egne og Partifællers Vegne fastholder, at de nye Militærlove ere en nyttig og nødvendig Foranstaltning for Landet — det maa det ærede Medlem mene, som han vil —, maa han huske paa, at vi ikke have forladt vore Meninger, fordi vi ere Ministre i Øjeblikket, og vort Parti heller ikke, vi have den Mening, at disse Udgifter ere unyttige, ja, skadelige og finansielt uforvarlige for Landet, og det forekommer mig, at næste Aars Finanslov tilstrækkelig tydeligt viser, at vi have ikke og vi faa ikke Raad, til at ofre de $27\frac{1}{2}$ Mill., som Forsvarslovene vilde medføre, og en Smule Forøgelse i Formue- og Indtægtsskatten vil sandelig ikke hjælpe meget. Hvis Regeringen derfor vedblivende skal sidde, vil den naturligvis foreslaa helt andre Foranstaltninger paa dette Omraade. Ogsaa dertil skal jeg komme tilbage. Men